

Geïnspireerd en dienstbaar (1)

Deze keer zit ik in een ruime kamer op de derde etage aan de Prins Hendrikkade. Van hieruit zie je de Kaapbruggen en in de verte het Meppelderiep. Ik ben op bezoek bij Aad Kik en zijn vrouw Mettie Boonstra, mensen met boeiende, internationale levenservaringen in de hulpverlening. Sinds november 2004 hebben ze deze woning als thuisbasis, want ze zijn regelmatig dienstbaar in andere werelddelen. En daarover valt veel te vertellen. In twee afleveringen probeer ik een beeld te geven van hun motieven en activiteiten.

Na enkele jaren als gemeentepredikant is Aad Kik vele jaren in dienst geweest van de oecumenische jeugdorganisatie YMCA en van ICCO, wat Interkerkelijke Coördinatie Commissie Ontwikkelingssamenwerking betekent. Dat werk bracht hem in een groot aantal derde wereldlanden. Daarna heeft hij aan de hogeschool Windesheim bezinningscursussen gegeven aan docenten en medewerkers, waaruit het Geert Groote Instituut is ontstaan, dat zelfs in San Francisco een onderscheiding kreeg. Mettie werkte eerst in allerlei vormen van onderwijs en werd later, na verdere studie, bedrijfsmaatschappelijk werker. Na een druk en veel-

zijdig leven ging Aad eind 2004 met pensioen en kwamen ze samen in "De Kade" te wonen.

Om uit te rusten? Daarvan kwam niks terecht. Want zes weken later, op tweede kerstdag 2004 vond de Tsunami plaats. En de vraag die hen toen bezig hield was: "wie helpt de helpers?". Want ze wisten uit ervaring dat de hel-

pers overlevenden waren, ertoe gedwongen om te helpen, maar er niet voor opgeleid om puin te ruimen, voedsel te verstrekken, lijken te bergen en met trauma's om te gaan. Wie helpt de helpers? Deze vraag liet hen niet los, en zo boden ze zichzelf aan bij internationale organisaties om te helpen. Intussen was Henk Elzing in Meppel een inzameling voor hulp aan slachtoffers in Sri Lanka begonnen. Henk en Aad maakten contact en binnen tien dagen vertrokken zij samen naar Dehiwala, een dorp in de buurt van Colombo om te helpen bij het weer op poten zetten van een zwaar getroffen vissersgemeenschap. Vlak vóór dat vertrek bereikte Aad het verzoek van de YMCA en van kerken uit Indonesië, met name van Sumatra: "Kom, help hier de helpers!" Nadat Kerkinactie goedkeuring had verleend aan een project dat hij had beschreven, gingen Aad en Mettie samen naar Sumatra en het eiland Nias – vlak voor de kust – om plaatselijke helpers te ondersteunen en te begeleiden in de trauma-verwerking aldaar.

Na een maand keerden zij weer terug naar Meppel, maar niet voor lang. Drie dagen later, op tweede paasdag 2005, werd het eiland Nias getroffen door een enorme aardbeving. Tachtig procent van alles dat bij de Tsunami nog gespaard bleef werd in een keer verwoest. De helpers waren terug bij af. Opnieuw

voelden Aad en Mettie zich geroepen om hun ervaring en kunde in dienst te stellen van het ontwrichte leven daar. Met steun van Kerkinactie mochten zij een hulpprogramma van anderhalf jaar ten uitvoer brengen. Op diverse plekken in Atjeh en op Nias traiden zij mensen in het verwerken van de trauma's en het opnieuw inrichten van de samenleving. Op verzoek gaven zij ook cursussen op de theologische school aan predikanten en elders aan onderwijzers.

In het najaar van 2006 – nadat zij vier keer in dit gebied waren geweest – liep dit werk af en keerden zij terug naar Meppel.

Om van pensioen en rust te genieten? Nee, geenszins. Mettie ging werken bij het Advies en Meldpunt Kindermishandeling te Zwolle en Aad werd onafhankelijk voorzitter van de op te richten Adviescommissie voor de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (W.M.O.) van de Gemeente Meppel.

Voor hun werk in Indonesië werden Aad en Mettie aangezocht om ook op te treden als 'special representatives' van Wings of Hope. Deze Nederlandse hulporganisatie is in 1994 opgericht door kinderen van verzetsmensen en kampgevangenen in Dachau en heeft als doel om oorlogsgetroffenen – waar ook, ongeacht afkomst, nationaliteit of religie, en volstrekt onpartijdig – psychosociale hulp te bieden.

De betrokkenheid bij de nood in de bredere wereld liet Aad en Mettie niet meer los.

Toen kerken en maatschappelijke organisaties in Sierra Leone hoorden van hun beschikbaarheid, deden ook die een beroep op hun inzet. En opnieuw was Wings of Hope bereid dat werk te ondersteunen. Maar over dat hoofdstuk graag de volgende keer meer.

Jarig de Vries